

[Lawaetz]

oppositionsparti, der bliver ved med at pege på alle svaghederne, og jeg kan fortsætte med at pege på skævheder skabt af den tidligere regering, som endnu ikke er taget op af den nuværende.

Er man f. eks. kommet med én eneste officiel udtalelse om ØD? Nej, for man har ikke kunnet blive enige indbyrdes. Har man nogen sinde taget stilling til en anden meget varm kartoffel som de indefrosne dyrtidsportioner, der i høj grad berører arbejdsmarkedet og skaber usikkerhed? Har man talt om offentlige besparelser ud over de stakkels 1½ mia kr., der egentlig skyldes udskydning af anlægsarbejder og overflytning af udgifter til kommunerne? Synes man, at de millioner, industrialiseringsfonden giver ud til at skabe konkurrerende virksomhed ude i verden, f. eks. møbler i danish design fra Hong Kong, er givet fornuftigt ud? Er fortsættelsen af milliardsalg af kortfristede statsobligationer, der nedsætter obligationskurserne og dermed fordyrer byggeriet, en disposition, der evigt skal fortsætte med det resultat, at det giver større arbejdsløshed? I august 1975 var obligationsrenten 13 pct., i dag er den på 3 år steget til 18 pct.

Inden for det sidste år har arbejdsløshedskasserne fået 100.000 nye medlemmer, heraf 65.000 kvinder. Det er rimeligt, at folk, der mister deres arbejde, får understøttelse, medens de får tid til at finde et nyt job, men drømmer man slet ikke om at aftrappe understøttelsen, hvis maksimum i dag er 35,45 kr. i timen? Det vil sige i praksis, at folk forlanger 39,60 kr. for at gå i arbejde, og det er der ikke noget at sige til, for bliver de arbejdsløse igen, får de kun 90 pct. svarende til de 35,45 kr.

Det er ikke underligt, at en m/k, der bor i Roskilde, ikke søger arbejde i Ringsted for ikke at tale om Ringkøbing. Man har lavet en ny form for stavnsbinding, og de mange ledige pladser bliver ikke besat, for det kan ikke betale sig, fordi lønmodtageren har for lidt ud af det. Man har længe set på, at mindst 40.000 husmødre går glade derhjemme og hæver fuld understøttelse i op til 3½ år. Samtidig bliver man inderlig forargede over, at nogle flittige skolebørn i Hirtshals renser fisk, fordi man ikke kan få den fornødne arbejdskraft.

Går alle disse tanker om problemer, der er de egentlige årsager til arbejdsløsheden, al-

drig gennem hovedet på de ansvarlige? Jo, sikkert. Men det er imod deres partipolitik, som i disse tilfælde kommer over landets trivsel. Er det kun fremskridtspartiet, der hele tiden skal fortælle sandheden, nemlig at kun en forøget konkurrenceevne kan rette op på det hele? Skal vi også fortælle regeringen, at man naturligvis ikke kan forlange, at arbejdsmarkedets parter skal ende på en nul-løsning eller noget, der ligger derunder, hvad der naturligvis ville være det rigtige, medmindre regeringen tager skridt til at holde reallønnen oppe, hvilket kun kan ske gennem skattelettelser? Det er ikke bruttolønnen, det kommer an på, men det, mennesker har med hjem og kan købe for deres løn.

Partipolitisk kan vi være ligeglade, for manglende resultater og handling fra regeringen kan kun gavne mit parti. Men for landets skyld og for de 200.000 arbejdsløse håber jeg, at man vil lytte til bare en brøkdelen af, hvad jeg siger. Man kunne i stedet for at trække på skuldrene f. eks. tage de 28 eller bedre selvfølgelig de 999 bedste af vore 1.028 ændringsforslag til finansloven frem. Men blot de 28 bedste – hvis man vil studere lidt på dem – ville være nok til at hjælpe på arbejdsløsheden.

Ellemann-Jensen (V):

Der er grund til at takke arbejdsministeren for en afbalanceret og seriøs gennemgang af problemerne i forbindelse med arbejdsløsheden, og der er næsten også grund til at takke hr. Lawaetz for, at vi denne gang slap for at høre en lang svada af fremskridtspartiets såkaldte program for, hvordan man skal få løst de problemer. Der var en antydning til sidst, hvor der blev talt om de 28 bedste af disse, jeg tror, det er snart 1.000 ændringsforslag til finansloven; det skal være interessant at se, hvad det er for 28. Men det var dog lykkeligt at undgå den sædvanlige oprensning af, hvad det er, fremskridtspartiet siger man vil. Vi måtte høre på en beskrivelse af, at der sandelig er nogle problemer, og tilbage står fremskridtspartiet så aflædt som det parti, der ikke aner, hvad man i øvrigt skal gøre. Nå ja, man kan lukke et vindue op og råbe ud ad det: det her vil vi ikke finde os i, og man kan slå hovedet imod muren, men det er nu engang bedre at få sved på panden, som socialdemokratiets ordfører sagde, end